

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/57/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7109217253
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7109217253.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a členiek senátu JUDr. Evy Feťkovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v právnej veci žalobkyne: T. M. Š., K. Z. C., A. X, zastúpená JUDr. Tiborom Šafárikom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovanej: J. I., K. Z. C., O. M. X, zastúpená Advokátska kancelária JUHÁSZ & Partners, s.r.o., Law office, so sídlom v Košiciach, Palackého 2, IČO: 36 866 920, v konaní o zaplatenie 3.533,53 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 12.11.2013 č.k. 17C/23/2010-178 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanej proti žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I (ďalej iba súd prvého stupňa) rozsudkom z 12.11.2013 č.k. 17C/23/2010-178 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 3.353,33 eur s príslušenstvom. Žaloba pôvodne smerovala proti T. L. I. a dôvodom žaloby bolo tvrdenie žalobkyne, že žalovaný prevzal v súvislosti s rekonštrukciou bytu na A.E. F. Č.. X Z. C. zálohu vo výške 240.000,- Sk, pričom vykonané rekonštrukčné práce boli v nižšej hodnote. Rozdiel medzi hodnotou vykonaných prác a poskytnutou zálohou, vrátane znaleckého posudku, ktorý si žalobkyňa nechala vypracovať a hodnoty prác vykonaných inou osobou je 3.355,53 eur. Žalovaný v priebehu konania zomrel a celé dedičstvo nadobudla manželka poručiteľa J. I., ktorá takto vstúpila na miesto pôvodného žalovaného.

Súd prvého stupňa rozhodnutie o zamietnutí žaloby odôvodnil tým, že v konaní bolo preukázané, že Ladislav Hric ako majiteľ firmy LHS spol. s r.o. potvrdil, že firma LHS spol. s r.o. Košice, F. A. XX, O. U. O. Š., F. A. Č.. X, C. zálohu za suterénny byt v hodnote 247.000,- Sk. Z výpisu z Obchodného registra súd prvého stupňa zistil, že L. I. bol zapísaný ako jediný konateľ a spoločník spoločnosti LHS spol. s r.o. od 03.05.2002 do 01.02.2011. Právny zástupca žalobkyne listom z 20.04.2009 vyzval T. L. I., LKS s.r.o., na vrátenie sumy 3.466 eur z dôvodu, že pri rekonštrukcii bytu na Svätoplukovej 7 uplynul neprimerane dlhý čas bez toho, aby adresát vyúčtoval zálohu vo výške 260.000,- Sk (8.630,40 eur), preto požiadal rozpočtára, aby to urobil. Na základe vyúčtovania bol použitý materiál a vykonané práce za 155.570,- Sk (5.163,90 eur). Rozpočtové náklady vyplývajú z odborného vyjadrenia T. B. M., rozpočtové práce v stavebníctve a stavebný dozor. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie k okolnostiam vykonávania stavebných prác a dospel k záveru, že právny predchodca žalovanej vo veci nebol pasívne vecne legitimovaný. Žalobkyňa tvrdila, že Zmluvu o dielo na rekonštrukciu bytu G. A. X Z. C. F. A. L. I., túto skutočnosť však žiadnym spôsobom nepreukázala. Podľa potvrdenia o prijatí zálohy na uvedený byt zálohu prijala spoločnosť LHS, spol. s r.o., v ktorej bol O. I. jediným konateľom a spoločníkom a aj podpis na doklade je uvedený ako majiteľ spoločnosti LHS spol. s r.o. Žalobkyňa

neuniesla dôkazné bremeno, pokiaľ ide o jej tvrdenie, že zmluvu uzavrela s L. I., aj keď poukázala na skutočnosť, že uvedená spoločnosť iste nemá predmetnú zákazku vo svojom účtovníctve. Žalovaná, manželka pôvodného žalovaného, previedla obchodný podiel v spoločnosti, ktorý zdedila a odovzdala všetky účtovné doklady B. T. E., ktorého pobyt je neznámy. Pokiaľ by aj bolo tvrdenie žalobkyne ohľadne nezavedenia zákazky do účtovných a iných dokladov spoločnosti LHS spol. s r.o. preukázané, samo o sebe by to nepreukazovalo ďalšiu ňou tvrdenú skutočnosť, že zmluvu uzavrela s L. I.. V listinnom dôkaze je jednoznačne ako príjemca zálohy od žalobkyne uvedená spoločnosť LHS spol. s r.o., ktorej predmetom činnosti boli aj demolácie, búracie a prípravné práce pre stavbu, uskutočňovanie stavieb a ich zmien, pričom predmetom zmluvy o dielo boli rozsiahle rekonštrukčné práce, čo vyplynulo z popisu ocenených prác a V. T.. M.. O. súd prvého stupňa dospel k záveru, že L. I., resp. jeho právna nástupkyňa nemajú pasívnu legitimáciu v tomto súdnom spore. Preto súd prvého stupňa žalobu zamietol bez ďalšieho skúmania jej dôvodnosti. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že právo na náhradu trov konania by mala žalovaná, ktorá nežiadala priznať trovy konania, ani ich nevyčíslila.

Proti rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a navrhla, aby odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie.

Odvolaateľka uvádza, že rozhodnutie vychádzalo zo skutočnosti, že nebola preukázaná pasívna legitimácia žalovanej, pričom sa súd oprel o jediný doklad preukazujúci prevzatie uvedenej finančnej čiastky predstaviteľom LHS spol. s r.o. Žalobkyňa tvrdila a tvrdí, že vo veci bolo nutné aplikovať ustanovenia o nedostatku vážnosti vôle zo A. T.. L. I., ktorý aj bez jej žiadosti uviedol firmu ako budúcu zhotoviteľku diela. Obom bolo jasné, že nemajú záujem o to, aby rekonštrukciu vykonávala firma, čím sa navýši cena o režijné náklady a že s peniazmi nebude možné ľubovoľne nakladať. Vzhľadom na neočakávanú udalosť, ktorou bolo úmrtie T.. I. sa žalobkyňa dostala do dôkaznej tiesne. Žaloba bola zjavne koncipovaná v predpoklade, že T.. I. nebude popierať tvrdené okolnosti. Pravidlo o dôkaznom bremene ignoruje skutočnosť, že je pre žalobkyňu de facto nemožné tvrdenie preukázať, čo môže ťažko obstať v teste procesnej spravodlivosti. Preto navrhla vykonať dôkaz prostredníctvom povinných administratívnych úkonov, ktoré sú spôsobilé nepriamo preukázať, že šlo o osobný a nie firemný záväzok. Akceptovanie obsahu preberajúceho dokladu musí mať za následok skúmanie otázky platnosti zmluvného vzťahu z titulu nedostatku vážnosti vôle, k čomu pristupuje deliktuálna zodpovednosť s prihliadnutím na protiprávne nakladanie s prevzatým obnosom. Zmluva uzavretá s firmou musela mať za následok obligátne postupy v účtovníctve. Keďže zmluvné strany od zmluvy odstúpili, je to v súčasnosti dedič po T.. I., ktorý je povinný vrátiť čo bezprávne získal.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny. Nepodložené obvinenia a tvrdenia žalobkyne týkajúce sa ustanovenia o nedostatku vážnosti vôle zo strany manžela žalovanej, považuje žalovaná za vrcholne neetické a účelové. Súhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno. Zotrúva na vyjadrení, že dielo realizoval manžel žalovanej v rámci podnikateľskej činnosti, a teda nešlo o Zmluvu o dielo uzavretú medzi občanmi. Tvrdenie bolo podložené aj listinným dôkazom zo strany žalovanej. Navyše žalovaná obchodný podiel v spoločnosti previedla na inú osobu.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a podľa § 156 ods. 1 a 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil.

Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Súd prvého stupňa riadne a úplne zistil skutkový stav veci z dôkazov, ktoré boli navrhnuté účastníkmi konania, takto zistený skutkový stav správne právne posúdil a vo veci správne rozhodol. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K dôvodom prvostupňového rozsudku odvolací súd dodáva:

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 120 ods. 1, 3 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci, ak ich vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Z citovaného ustanovenia § 120 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že v sporovom občianskom súdnom konaní zaťažuje účastníkov povinnosť tvrdenia a tzv. dôkazné bremeno. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v priebehu konania neboli preukázané jeho tvrdenia a preto z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, ak určitá skutočnosť významná pre rozhodnutie o veci podľa hmotného práva nebola alebo nemohla byť preukázaná, teda keď výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver o pravdivosti tvrdenej skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť pravdivá nebola. Dôkazné bremeno ohľadom konkrétnych skutočností spočíva na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností pre seba vyvodzuje priaznivé právne následky. Ide o toho účastníka, ktorý existenciu takýchto skutočností tvrdí.

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinností tvrdenia a označenia dôkazov, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto právna norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena, ako aj jeho nositeľa. V konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca povinnosť bremená tvrdenia v tom, že so žalovaným uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo/6/2010, dostupné na www.najpravo.sk). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej.

V prejednávanej veci žalobkyňa tvrdí, že došlo k uzavretiu zmluvy s právnym predchodcom žalovanej T. L. I.. Keďže žalovaná toto tvrdenie žalobkyne poprela, nemôže súd vychádzať zo zhodných tvrdení účastníkov konania a v takomto prípade je povinnosťou žalobkyne označiť dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia.

Odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa v priebehu celého konania neoznačila dôkazy, z ktorých by nepochybne vyplynul záver o tom, že zmluva o rekonštrukcii bytu na A. F. Č.. X Z. C. bola uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným ako fyzickou osobou. Naopak, z listinného dôkazu, ktorý sama žalobkyňa predložila vyplýva, že sumu 240.000,- Sk prebral L. I. ako majiteľ za firmu LHS spol. s r.o. Tento dôkaz nepriamo nasvedčuje tvrdeniu žalovanej, že zmluva nebola uzavretá so žalovaným ako fyzickou osobou, ale so spoločnosťou LHS spol. s r.o.

Za situácie, ak nie je možné získať a vykonať taký dôkaz, ktorý by priamo alebo nepriamo potvrdil tvrdenia žalobkyne, je potrebné konštatovať, že žalobkyňa neunesla svoje dôkazné bremeno v preukázaní svojho tvrdenia, že došlo k uzavretiu zmluvy medzi ňou a právnym predchodcom žalovanej ako fyzickou osobou.

V takomto prípade súd nemôže vychádzať z tvrdenia žalobkyne ako toho účastníka konania, ktorý má povinnosť preukázať existenciu zmluvného vzťahu, z ktorého si uplatňuje nárok na zaplatenie rozdielu sumy medzi prevzatou zálohou a hodnotou vykonaných prác.

Súd prvého stupňa preto správne rozhodol, ak žalobu zamietol z dôvodu pasívnej legitímácie žalovanej ako právnej nástupkyne L. I..

Odvolačný súd preto rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Podľa § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalovaná si v odvolacom konaní neuplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania, preto jej odvolací súd náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyni nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.